

saadan Partiffhed som den, der finder Sted, hvor der særligt holdes over et enkelt Samfunds Helligdages Fred, medens der ikke tales en Løddel om, hvorledes der skal forholde sig overfor andre og saa her i Staten med Ret til Stede værende Religionsamfund, men det gaar jo ofte saaledes, at man maa lide noget paa et Gebet for de Synder, man begaar paa et andet. Mig forekommer det, at denne Lov indeholder en Mængde smaalige Bestemmelser, som det er underligt, at man kan antage nødvendige for at hævde Guds-tjenestens og Helligdagens Fred. Jeg skal nu ikke tale om de Bestemmelser, som allerede ere blevne fjernede, og hvorved man legede Kuffuk med Borherre, om jeg saa maa sige — eller med dem, som forarges over, at der drives fikkelige Gaand-teringer i Byerne under Guds-tjenesten; det er Bestemmelsen om at handle igjennem de aabne Bagdøre, jeg mener. Derfor bleve vi da fri, og det er et Fortrin, men en Mængde af de tilbageblevne Bestemmelser ere ogsaa høit smaalige. Jeg gad dog vidst, hvad det kunde skade Helligdagens Fred, om man handlede med Kjød til Kl. 9 Formiddag, naar man kan handle med Grønsager. Det forekommer mig besynderligt, at saadanne enkelte Artikler ere forbudte. Det maa fornødentlig være paa Grund af disse Artillers Holdbarhed; men sæt nu, der er Folk, som ikke faae de Penge, hvorfor de skulle kjøbe deres Suppekjød, den eneste Dag om Ugen, da de kunne faae Suppe, før Kl. 9. Skulle de da ikke kunne faae dette Næringsmiddel om Søndagen? det er dog efter min Mening noget smaaligt. Dernæst er der Tale om, at de saakaldte Skytteforeninger have Lov til at knalde, naar det blot er saalangt borte, at det ikke forstyrrer Kirkens Fred. I den Anledning antager jeg forøvrigt, at de Grændser, der ville være at drage, med Hensyn til, hvor man lod holde Forsamlinger, ville være temmelig lette at drage; thi, saadan Skylden kan høres temmelig vidt, og man kommer saaledes rimeligvis til enten praktisk at affstaafe den Tilladelse, der er given, for saa vidt angaar Skydning, eller ogsaa kommer man til at se noget igjennem Fingre med de Forsamlinger, der ellers holdes. Bestemmelsen gives rigtignok med de smukke Ord: „Dog skulle Dvelfer, der tilsigte Uddannelse til Fædrelandets Forsvar, være undtagne fra dette Forbud, naar kun ikke Guds-tjenesten derved forstyrrer.“ Hvad jeg mest har imod dette Lovforslag, er naturligvis, at det gjør et Indhug eller en Indskrænkning i den mindre formuende Mandes Leilighed til at komme til Stede, hvor han kan blive oplyst om sit Lands vigtigste Anliggender. Naar man ser, hvorledes man i andre Lande netop vælger Søndagen til Udøvelsen af de vigtigste Borgerpligter, for Exempel Balgene, er det underligt, at vi her ikke engang kunne lade Bælgerne komme sammen om Søndagen, da netop den store Mængde kan komme tilstede og blive oplyst om Sagernes virkelige

Sammenhæng. Det tillader man ikke, i alt Fald ikke uden store Indskrænkninger. Da imidlertid en saadan Lov med saa mange smaalige Bestemmelser let kan blive overtraadt, er der en Ufladsparagraf, nemlig § 11, hvorefter Politivrigheden kan optræde som den, der forlader de smaa Syn-der, som kunne begaas, og jeg kan ikke se Andet, end at det er meget heldigt, naar man overhovedet skal have en Lov af denne Bessaffenhed. Jeg skal imidlertid stemme for Loven, fordi vi under de uheldige Forhold, hvorunder vi leve efter Grundlovsforandringen, ere naaede til at finde os haade i det One og i det Andet, som ikke smager os, og jeg ser, at her dog er et Fremskridt, idet man bliver fri for den Vilkaarlighed, at Borgerne i et Pastorat eller i en Jurisdiktion have nogle Borgerrettigheder, som Borgerne i et andet Pastorat eller en anden Jurisdiktion ikke have. Det lader sig ikke negte, at det er et Fremskridt, og derfor kan jeg stemme for Loven. Idet jeg vil slutte, skal jeg bemærke, at det glæder mig, at det nu ses, at der hos Udskiftige her i Thinget er kommet den Anskuelse til Stede, at det dog gaar an at lovgive om dette Spørgsmaal, hvilket blev bragt i Lovl af Nogle, da jeg havde tilladt mig at fremkomme med et Lovforslag om denne Gjens-stand. (En Stemme: Det kommer an paa, hvad Lovforslaget indeholder!). Det kommer an derpaa; men i det Forslag, jeg havde indbragt, fandtes Intet, som stod i væsentlig Strid med det Lovforslag, her ligger for, og som er blevet indstillet til Vedtagelse af dette Thing. Med denne Betsignelse skal jeg tillade mig at ende, idet jeg skal stemme for Forslaget, som en af de bittere Frugter af det ormskudne Frihedstræ, hvoraf vi nu ere i Besiddelse.

Formanden (Krabbe): Jeg vil anfse det ser ønskelig, at dette Lovforslag, saafremt det maatte blive forandret, kommer ind i Lands-thinget idag. De ærede Medlemmer, der maatte dele dette Onske, vil jeg meddele den Underret-ning, at Landstinget i sit Dagsmøde har paabe-gyndt den sidste Sag paa Dagsordenen, saa at der ikke kan antages at være lang Tid tilbage, hvori Dversendelse kan ske.

Sagd: Jeg kan ganske slutte mig til den ærede Formands Bemærkning, idet jeg finder de Forslag, som foreligge til Forhandling, ubetyde-lige, og efter det Standpunkt, som den høitærede Justitsminister saavel som de forskjellige politiske Sider af Udvalget have indtaget til samme, give de saa lidt Anledning til Forhandling, at jeg ikke skal dvæle ved dem. Endnu mindre skal jeg for-tabe mig i store politiske Spørgsmaal, som det forekommer mig kunne idelades paa dette Stand-punkt af Forhandlingerne, men derimod skal jeg gjøre en Bemærkning med Hensyn til hvad der er fremkommet fra det meget ærede Medlem for